

کار اشتباه منیا

روزی روزگاری در مدرسه‌ی صوفیه‌ها معلم به هر یک از بچه‌های کلاسی یک نایستامه داد و به بچه‌ها گفت که به گروه‌های سه نفره تقسیم شوند و هر برای روز چهارشنبه نمایش در کلاسی ابراج کنند.

مینا، باران و صبا با هم یک گروه شدند.

مینا به صبا گفت: صبا تو تمام ماسک‌ها رو درست کن. و بعد هم به باران گفت: باران تو هم تمام ابرها، گِباها برگ‌ها و... ناییش رو درست کن.

باران قبول کرد ولی مینا گفت: چرا همه‌ی کارها را ما بکنیم و تو هیچ کاری نکنی؟

مینا گفت: خوب من بیکار که نیستم، باید کارهای دیگران را که دارم مانند: حل تکالیف و انجام بدم. به هر حال هوشی که من گفتم تو ماسک‌ها رو و باران ابرها و... را درست می‌کنه.

صبا گفت: ما همه توی یک کلاس هستیم پس حل تکالیف و نظیفی منم هست. در ضمن این یک کار گروهی است و ما باید با هم کار کنیم، همیشه تو هیچ کاری نکنی.

مینا عصبانی شد و گفت: اگر تو این جور می‌کنی من هم از گروه می‌روم بیرون.

باران صمیمی

بعد از رفتار پرفاشگرانه میثا با دوستانش
دیگر کسی او را به گروه خود راه نداد و میثا هم در نمایش
شرکت نکرد. باران و صبا که دیگر دو نفر شده بودند
مجبور شدند برای نمایش یک فرد دیگر انتخاب کنند به نام
(زهرا). روز نمایش باران، صبا و زهرا نمایش را به طور
زیبایی اجرا کردند، و معلم از اجرای زیبای آن‌ها
صورت زده شد. بعد از نمایش میثا که از کار خود
قبلی پشیمان شده بود پیش باران و صبا رفت
و بابت کار خود معذرت خواهی کرد.

پس ما از این داستان
نتیجه می‌گیریم که باید با دوستانمان
و... با رفتار برائت‌آمیز
بزرگیم مانند رفتار صبا.

باران حسینی

باران تسینی